

løb, og Staten yder saa et Tilskud, hvorved man kommer op paa et saadant Beløb, at den paagældende kan eksistere nogenlunde sorgfrit. Man kan derved opnaa at begrænse Statens Udgifter, enten derved at Præmien betales f. Eks. med en vis Procent af Indtægten eller ved bestemte faste maanedlige Præmier, som kan varieres efter de Ydelser, som man mener er nødvendige for, at de gamle kan opretholde Livet. Desforuden vil man kunne oppære ganske betydelige Beløb, som skal være til Dækning af Understøttelserne, Penge, som kan udlaanes til Stat og Kommuner, og hvorved disse kan undgaa at laane Pengene i Udlandet, hvad der i høj Grad er medvirkende til vore daarlige Valutaforhold.

En Anke, jeg har hørt fremføre mod Forsikringen, er den, at det hjælper ikke, man opsparer Kapitaler, thi hvis der indtraf en Katastrofe som den, der er overgaaet Tyskland, vilde det hele bryde sammen, og saa vilde disse Beløb i Virkeligheden ikke være til Stede. Det kan da være interessant at se, hvorledes det er gaaet i Tyskland, som har en meget veludviklet Socialforsikring, der bygger paa Forsikringsformen paa anden Maade end herhjemme, idet baade Arbejderforsikring og Funktionærforsikring er bygget paa lige store Tilskud fra Arbejdsgivere og Arbejdere. Under Krigen klarede den sociale Forsikring sig udmærket, man kunde endog nedsætte Alderen for Ret til Aldersrente fra 70 til 65 Aar, derimod kom der store Vanskeligheder efter Krigen, da Marken blev fuldstændig ødelagt, men man bødede paa disse Vanskeligheder ved en Række Forordninger, og man slap da igennem; og efter at Rentemarken blev indført, er der atter oprundet lysere Tider for den tyske sociale Forsikring. Alle disse Mængder af Forordninger, som var blevet indført, medførte, at man naturligvis maatte til en gennemgribende Revision af hele Rigsforsikringsordningen. Og der er f. Eks. for Funktionærforsikring den 1. Juli i Aar traadt en ny Forordning i Kraft, som imidlertid i Hovedprinciperne bygger paa den gamle og er i Overensstemmelse med den, men naturligvis er den paa forskellige Punkter blevet ændret, saaledes med Hensyn til Præmiebetalingen. Medens man før betalte 8 pCt. af Funktionærenes Løn, altsaa det halve fra hver Side, er man nu gaaet ned til 4, hvilket naturligvis vil medføre, at Pensionen formindskes i samme Forhold; men man maa huske paa, at den menige tyske Befolkning under Krigen har lært at indskrænke

sine Fornødenheder, og der er derfor Mulighed for, at man dér kan klare sig med disse mindre Beløb.

En anden Anke, som jeg har hørt fremført, er den, at en Forsikring vil medføre saa store Udgifter til Administration, at Forsikringsformen derved faar mindre Værdi. Det har sin Interesse at se paa den svenske Folkeforsikring, der nu har virket i 10 Aar, og som har en Portefeuille paa ca. 191 Mill. Kr. Den har i disse 10 Aar brugt 14 Mill. Kr. til Administration. Skønt jeg ikke synes, det er noget stort Beløb, vil maaske andre mene det; men man maa dér huske paa, at denne Forsikring er bygget smaat op, og i de første Aar var de Beløb, der kom ind i Præmie, forholdsvis smaa, man er først efterhaanden kommet op i Nærheden af sit Maksimum, og det er jo altid dyrt at administrere en saadan Forsikring, saa længe den ikke har naaet sin fulde Udvikling. For mig staaer det derfor saaledes, at den svenske Folkeforsikring ikke virker afskrækkende.

Jeg har et Par Gange nævnt Funktionærforsikringen, og min Tanke føres dér uvilkaarligt hen paa Statens og Kommunernes Pensionsforhold, der aarligt sluger store Summer. Jeg tror, at hvis vi herhjemme stadig skal vandre paa Humanitetens Vej, maa vi ind paa Forsikringsformen, og hvis en saadan Forsikringsform gennemføres herhjemme, vil det ligge meget nær, at man ogsaa fik Statens og Kommunernes Funktionærer ind under den samme Lov, som alle de øvrige Statsborgere var inde under. Den Fordel, der ligger deri for Stats- og Kommunefunktionærerne, er den, at de faar Bevægelsesfrihed med Hensyn til at skifte Plads, og for Stat og Kommune vil det betyde, at de bliver aflastet for disse Udgifter, som nu tages af Driftsbudgetterne, og hvorved der ikke opsaves Kapital. Ganske vist er man efterhaanden i de forskellige Kommuner kommet ind paa Henlæggelser til en Pensionsfond, men det vil vare mange Aar, inden en saadan kommer op paa den Størrelse, den skal have. Jeg skal nævne, at i Københavns Kommune er der for Tiden ca. 10 Millioner i Pensionsfonden, men hvis der skulde være de Penge, der maatte være der til Dækning for Pensionerne, skulde der være mindst 100 Millioner; der er derfor langt hjem. Havde man i tidligere Tid begyndt paa denne Form, vilde disse Penge i høj Grad været kommet Kommunen til gode, idet man da vilde have kunnet undgaa at laane de dyre Penge, som man har maattet laane f. Eks. i Amerika.

Jeg kan nævne et Eksempel fra Pri-